

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 3. januar 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-511/18 og C-512/18	<p>La Quadrature du Net m.fl. (logning)</p> <p>1. Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbydere på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002, i en situation, der er præget af alvorlige og vedvarende trusler mod den nationale sikkerhed og navnlig af risikoen for terror, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union?</p> <p>2. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det tillader lovgivningsmæssige foranstaltninger, såsom foranstaltninger med henblik på indsamling i realtid af trafik- og lokaliseringsdata vedrørende bestemte personer, som ganske vist påvirker rettigheder og forpligtelser for udbydere af en elektronisk kommunikationstjeneste, men dog ikke pålægger dem en specifik forpligtelse til lagring af deres data?</p> <p>3. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det i alle tilfælde gør retmæssigheden af procedurer til indsamling af forbindelsesdata betinget af opfyldelsen af et krav om underretning af de berørte personer, når en sådan underretning ikke længere kan skade de kompetente myndigheders efterforskning, eller kan sådanne procedurer anses for at være retmæssige henset til samtlige øvrige eksisterende proceduremæssige</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Forsvarsministeriet Forsvarets Efterretningstjeneste</p>	GA	15.01.20

	garantier, idet disse sikrer, at adgangen til retsmidler er effektiv?			
C-520/18	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a. (logning)</p> <p>1. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med den ret til sikkerhed, der er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for personoplysninger, som er sikret ved artikel 7, 8 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafikog lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – som ikke kun har efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som formål, men ligeledes sikring af den nationale sikkerhed, forsvar af territoriet, den offentlige sikkerhed, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af andre grunde end grov kriminalitet eller forebyggelse af ulovlig brug af elektroniske kommunikationssystemer eller gennemførelse af et andet formål i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og som endvidere er undergivet præcise garantier i denne lovgivning vedrørende lagring af data og adgangen dertil?</p> <p>2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 4, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – såfremt denne lovgivning bl.a. har til formål at opfylde de positive forpligtelser, der påhviler myndigheden i henhold til chartrets artikel 4 og 8, der består i at fastsætte en retlig ramme, der muliggør en effektiv strafferetlig efterforskning af og en effektiv retshåndhævelse over for seksuelt misbrug af mindreårige, og som rent faktisk gør det muligt at identificere gerningsmanden bag overtrædelsen, selv i tilfælde, hvor der gøres brug af elektroniske kommunikationsmidler?</p> <p>3. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelserne af det første og det andet præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 29. maj 2016 om indsamling og lagring af data i den elektroniske kommunikationssektor med henblik på at undgå retsusikkerhed og muliggøre, at data, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering:</p> <p>Forsvarsministeriet Forsvarets Efterretningstjeneste</p>	GA	15.01.20

C-746/18	<p>H. K.</p> <p>1. Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002, sammenholdt med artikel 7, 8, 11 og 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at statslige myndigheders adgang i en straffesag til data, som gør det muligt at fastslå udgangs- og destinationssted, dato, klokkeslæt og varighed, kommunikationstjenestens art, det anvendte terminaludstyr og stedet for anvendelsen af mobilt terminaludstyr for så vidt angår en sigtets telefoneller mobiltelefonkommunikation, udgør et så alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, at denne adgang i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager skal begrænses til bekæmpelse af grov kriminalitet, uanset hvilken periode de lagrede data, som de statslige myndigheder har adgang til, vedrører? 2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF med udgangspunkt i proportionalitetsprincippet, som kommer til udtryk i Den Europæiske Unions Domstols dom af 2. oktober 2018 (C-207/16, præmis 55-57), fortolkes således, at når mængden af de i det første spørgsmål nævnte data, som de statslige myndigheder har adgang til, ikke er stor (hverken med hensyn til dataenes art eller tidsmæssige udstrækning), kan det dertil knyttede indgreb i de grundlæggende rettigheder være begrundet i formålet forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager generelt, og at de strafbare handlinger, som skal bekæmpes med indgrebet, skal være så meget desto grovere, jo større den mængde data er, som de statslige myndigheder har adgang til? 3. Betyder det i Domstolens dom af 21. december 2016 i de forenede sager C-203/15 og C-698/15, domskonklusionens punkt 2, nævnte krav om, at de kompetente statslige myndigheders adgang skal være underlagt en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en uafhængig administrativ myndighed, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF skal fortolkes således, at anklagemyndigheden, som leder efterforskningen, og som i denne forbindelse ifølge loven er forpligtet til at handle uafhængigt og kun er bundet af loven og under efterforskningen opklarer såvel omstændigheder, der belaster den tiltalte, som omstændigheder, der er diskulperende for den pågældende, men senere i retssagen repræsenterer den offentlige anklage, kan anses for en uafhængig administrativ myndighed?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Forsvarsministeriet	GA	21.01.20
----------	---	--	----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-78/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Ungarn på diskriminerende, unødvendig og ubegrundet vis har indført begrænsninger for udenlandske</p>	Udenrigsministeriet	GA	14.01.20

	<p>donationer til civile ungarske organisationer ved a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. Törvény (lov nr. LXXVI af 2017 om gennemsigtighed hos de organisationer, der modtager økonomisk støtte fra udlandet), hvis bestemmelser pålægger pligt til registrering, underretning og gennemsigtighed for visse kategorier af civile organisationer — dem, der modtager direkte eller indirekte udenlandsk økonomisk støtte over et nærmere bestemt beløb — og endvidere fastsætter bestemmelserne en mulighed for at anvende sanktioner over for de organisationer, der ikke opfylder disse forpligtelser.</p> <p>— Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-19/19	<p>Pantochim</p> <p>– Skal bestemmelsen om, at en fordring for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, »behandles [...] som en fordring fra den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, er hjemmehørende«, som fastsat i artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som erstatter artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, fortolkes således, at fordringen fra den bistandssøgende stat betragtes som en lignende fordring fra den medlemsstat, der anmoder om bistand, således at fordringen fra den bistandssøgende medlemsstat får status af en fordring fra den bistandssøgte medlemsstat?</p> <p>– Omfatter udtrykket »fortrinsstilling« som omhandlet i artikel 10 Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008, og for kodificeringen i artikel 10 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, fordringens status som en privilegeret fordring, der har en fortrinsstilling frem for andre fordringer i tilfælde af konkurs, eller for enhver mekanisme, der i tilfælde af konkurs medfører, at fordringen har fortrinsstilling?</p> <p>– Skal skatteforvaltningens mulighed for på de betingelser, der fastsættes i artikel 334 i programloven af 27. november 2004, at foretage modregning betragtes som en fortrinsstilling i henhold til artikel 10 i ovennævnte direktiver?</p>	Skatteministeriet	GA	14.01.20
C-623/17	<p>Privacy International</p> <p>I en situation, hvor a. [sikkerheds- og efterretningsagenturernes (Security and Intelligence Agencies)] mulighed for at bruge [bulk-kommunikationsdata (Bulk Communications Data – BCD)] indgivet til agenturerne er afgørende for beskyttelsen af den nationale sikkerhed i Det Forenede Kongerige, herunder som led i bekæmpelse af terrorisme, kontraspionage og bekæmpelse af spredningen af atomvåben, b. et grundlæggende formål med sikkerheds- og efterretningsagenturernes brug af BCD er at afdække hidtil ukendte trusler mod den nationale sikkerhed ved hjælp af ikkemålrettede bulk-teknikker, der afhænger af, at BCD er samlet på ét sted, idet dataene primært bidrager til hurtig identifikation og udvikling af mål og danner grundlag for handling i tilfælde af overhængende fare, c. udbyderen af et elektronisk kommunikationsnetværk ikke efterfølgende er forpligtet til at lagre BCD (efter det tidsrum, der stilles krav om i forbindelse med deres almindelige virksomhed), som opbevares af de offentlige myndigheder (sikkerheds- og efterretningsagenturernes) alene, d. den nationale domstol (med nogle få forbehold) har fastslået, at de</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Forsvarsministeriet Politiets Efterretningstjeneste Forsvarets Efterretningstjeneste Erhvervsstyrelsen Datatilsynet</p>	GA	15.01.20

	<p>sikkerhedsforanstaltninger, der er forbundet med sikkerheds- og efterretningsagenturerne brug af BCD, er i overensstemmelse med kravene i EMRK, og e. den nationale domstol har fastslået, at fastsættelsen af de krav, der fremgår af præmis 119-125 i dom [af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15 (EU:C:2016:970)], (»Watson-kravene«) i givet fald ville begrænse de foranstaltninger, som agenturerne træffer for at beskytte den nationale sikkerhed, og dermed bringe Det Forenede Kongeriges nationale sikkerhed i fare, 1. og idet der henvises til artikel 4 TEU og artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF om beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (»e-databeskyttelsesdirektivet«), gælder det da, at et krav i en afgørelse truffet af en Secretary of State om, at en udbyder af et elektronisk kommunikationsnetværk skal udlevere bulkkommunikationsdata til en medlemsstats sikkerheds- og efterretningsagenturer, er omfattet af EU-retten og e-databeskyttelsesdirektivet? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Finder nogen af Watsonkravene, eller eventuelle andre krav ud over kravene i EMRK, anvendelse på en sådan afgørelse truffet af en Secretary of State? Hvis det er tilfældet, hvordan og i hvilket omfang finder de pågældende krav da anvendelse, idet der tages højde for, at det er tvingende nødvendigt, at sikkerheds- og efterretningsagenturerne kan indsamle bulk-kommunikationsdata og bruge automatiserede behandlingsteknikker for at beskytte den nationale sikkerhed, og for, i hvor høj grad denne mulighed, såfremt den i øvrigt er i overensstemmelse med EMRK, risikerer at blive begrænset i kritisk omfang ved indførelsen af sådanne krav?</p>			
C-753/18	<p>Stim et SAMI Indebærer udlejning af biler, som er standardudstyrede med radiomodtagere, at den, som udlejer bilerne, er en bruger, som foretager en overføring til almenheden eller en kommunikation til offentligheden som omhandlet i henholdsvis artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115? 2. Hvilken betydning, om nogen, har omfanget af biludlejningsvirksomheden og udlejningstiden?</p>	Kulturministeriet	GA	15.01.20
C-456/18 P	<p>Ungarn mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 25. april 2018 i de forenede sager T-554/15 og T-555/15 ophæves. — Kommissionens afgørelse C(2015) 4805 af 15. juli 2015 om ungarske sundhedsbidrag pålagt virksomheder i tobaksindustrien annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for sundhedsafgiften samt den investeringsbetingede nedsættelse af sundhedsafgiften, der er fastsat ved a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. Törvény (lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015), som er vedtaget af det ungarske parlament. — Kommissionens afgørelse C(2015) 4808 final af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for gebyret for fødevarekædekontrol. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.01.20

C-649/18	<p>A</p> <p>Følgende præjudicielle spørgsmål fremsendes til Den Europæiske Unions Domstols Justitskontor med henblik på at få afklaret, om EU-lovgivningen, herunder [.]</p> <ul style="list-style-type: none"> - artikel 34 TEUF, - bestemmelserne i artikel 85c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer), og - bestemmelsen om det indre marked i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked gør det muligt for en EU-medlemsstat på dens område at pålægge apoteker, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, at overholde særlige regler vedrørende: <ul style="list-style-type: none"> - forbud mod at opfordre kunderne ved hjælp af metoder, som er i strid med apotekervhervet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-22 i den franske lov om offentlig sundhed - forbud mod at tilskynde patienter til at misbruge lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-64 i den franske lov om offentlig sundhed - forpligtelsen til at iagttage god praksis i forbindelse med udlevering af lægemidler som defineret af medlemsstatens myndigheder, idet det herved bl.a. kræves, at der indgår et sundhedsspørgeskema i forbindelse med køb af lægemidler online, og forbydes at anvende søge- og annonceringsydelser mod betaling, således som fastsat i den franske social- og sundhedsministers bekendtgørelse af 28. november 2016? 	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	16.01.20
C-175/18 P	<p>PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (appel)</p> <p>Påstande: — PTC's appel tages til følge, og Rettens dom ophæves.</p> <p>— Den afgørelse om udbredelse af visse oplysninger, som EMA meddelte PTC den 25. november 2015 i henhold til forordning nr. 1049/2001, annulleres.</p> <p>— Den nævnte afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af PTC.</p> <p>— EMA tilpligtes at betale PTC's sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	22.01.20
C-178/18 P	<p>MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (appel)</p> <p>Påstande: — Appellanternes appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse, som EMA meddelte appellanterne den 3. december 2015 om udbredelse af visse oplysninger i henhold til forordning nr. 1049/2001 annulleres.</p> <p>— EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	22.01.20
C-32/19	<p>Pensionsversicherungsanstalt</p> <p>1. Skal artikel 17, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.01.20

	<p>93/96/EØF fortolkes således, at arbejdstagere, der, når de ophører med at være erhvervsaktive, har nået den alder, som er fastsat i beskæftigelsesstatens lovgivning for ret til alderspension, mindst skal have været erhvervsmæssigt beskæftiget i de foregående tolv måneder og have haft fast ophold i beskæftigelsesstaten i mere end tre år i træk for at opnå retten til tidsubegrænset ophold før udløbet af en periode på fem år?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Har arbejdstagere i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), første alternativ, i direktiv 2004/38 ret til tidsubegrænset ophold, når de påbegynder deres erhvervsmæssige beskæftigelse i en anden medlemsstat på et tidspunkt, hvor det kan forudses, at de kun vil kunne udøve deres erhvervsmæssige beskæftigelse i relativt kort tid, før de når den lovbestemte pensionsalder, og på grund af beskedne indkomster vil være henvist til værtsmedlemsstatens socialhjælpsydelse, i hvert fald når de ophører med at være erhvervsaktive?</p>			
T-19/18	<p>Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Litauen en finansiel korrektion på 9 745 705,88 EUR vedrørende udgifter forbundet med støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.</p> <p>— Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Litauen en finansiel korrektion på 546 351,91 EUR vedrørende udgifter forbundet med støtte fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.01.20
C-578/18	<p>Energiavirasto</p> <p>1. Skal artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF fortolkes således, at en person, der er forbrugerkunde hos en netvirksomhed, og som har indledt en sag for den nationale regulerende myndighed, der vedrører netvirksomheden, skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37, stk. 17, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed og dermed har beføjelse til at indbringe en afgørelse vedrørende netvirksomheden, som er vedtaget af den nationale regulerende myndighed, for en national domstol?</p> <p>2. Såfremt den i det første spørgsmål nævnte person ikke skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2009/72 spørges: Har en forbrugerkunde i en stilling som sagsøgerens i hovedsagen en ret baseret på et andet retligt grundlag i medfør af EU-retten til at deltage i behandlingen af</p>	Energistyrelsen	Dom	23.01.20

	en af ham fremsat anmodning om indledning af en foranstaltning for den regulerende myndighed eller til at få sagen prøvet for en national domstol, eller retter dette spørgsmål sig efter national lovgivning?			
C-673/18	<p>Santen</p> <p>1 - Skal begrebet en anden anvendelse som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11 fortolkes strengt, dvs.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - begrænses alene til det tilfælde, hvor et produkt successivt er godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel, - eller vedrøre en indikation, der henhører under et nyt behandlingsområde i form af et nyt lægefagligt specialeområde i forhold til den tidligere markedsføringstilladelse, eller et lægemiddel, i hvilket det aktive stof har en anden funktion end den, det har i det lægemiddel, der var genstand for den første markedsføringstilladelse, - eller mere generelt vurderes i henhold til strengere kriterier end dem, der har ligget til grund for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed, henset til målene med forordning (EF) nr. 469/2009, der har til formål at indføre et afbalanceret system, der tager hensyn til samtlige interesser, herunder folkesundheden, eller skal det tværtimod fortolkes bredt, dvs. således at det ikke blot omfatter forskellige terapeutiske indikationer og forskellige sygdomme, men også forskellige sammensætninger, doseringer og/eller indgivelsesmåder? <p>2 - Indebærer udtrykket en anvendelse falder inden for beskyttelsen af [...]grundpatent[et] i henhold til EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C- 130/11, at rækkevidden af grundpatentet skal stemme overens med rækkevidden af den påberåbte markedsføringstilladelse og dermed skal være begrænset til den nye lægefaglige anvendelse, der svarer til den terapeutiske indikation for den pågældende markedsføringstilladelse?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	23.01.20
C-693/18	<p>CLCV e.a.</p> <p>1) Fortolkning af begrebet anordning</p> <p>1-1: Hvad omfatter begrebet anordning i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)?</p> <p>1-2: Kan et program, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som mere generelt påvirker denne, anses for en anordning i denne artikels forstand?</p> <p>2) Fortolkning af begrebet emissionsbegrænsningssystem</p> <p>2-1: Hvad omfatter begrebet »emissionsbegrænsningssystem«, som er anført i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)?</p> <p>2-2: Omfatter dette emissionsbegrænsningssystem udelukkende teknologier og strategier, der har til formål at håndtere og reducere emissioner (bl.a. NOx) efter dannelsen, eller indbefatter det ligeledes de forskellige teknologier og strategier, der giver mulighed for at begrænse selve dannelsen, som f.eks. EGR-teknologien?</p> <p>3) Fortolkning af begrebet manipulationsanordning (defeat device)</p> <p>3-1: Er en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i forordning (EF) nr. 715/2007 foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at aktivere eller opjustere en del af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport-, og Boligministeriet	GA	23.01.20

	<p>emissionsbegrænsningssystemets funktion og herved opnå godkendelse af køretøjet, en manipulationsordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007?</p> <p>3-2: Er denne manipulationsanordning (defeat device) i bekræftende fald forbudt i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, [i forordning] (EF) nr. 715/2007?</p> <p>3-3: Kan en anordning som den, der er beskrevet i spørgsmål 3-1, kvalificeres som en »manipulationsanordning«, hvis emissionsbegrænsningssystemets øgede funktion ikke kun finder sted under godkendelsesprocedurer, men også i konkrete tilfælde, når netop de forhold, hvorunder – når de registreres – emissionsbegrænsningssystemets drift opjusteres under disse godkendelsesprocedurer, forekommer under faktiske kørselsforhold?</p> <p>4) Fortolkning af de i artikel 5 fastsatte undtagelser</p> <p>4-1: Hvad omfatter de tre undtagelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, [i kapitel III] i forordning (EF) nr. 715/2007?</p> <p>4-2: Kan der af en af de i artikel 5, stk. 2, anførte tre grunde ses bort fra forbuddet mod en manipulationsordning [defeat device], der specifikt under godkendelsesprocedurer aktiverer eller opjusterer driften af en del af emissionsbegrænsningssystemet?</p> <p>4-3: Er en forsinkelse af motorens ældning eller tilsodning en del af de krav med hensyn til at »beskytte motoren mod beskadigelse eller havari« eller »sikre køretøjets driftssikkerhed«, som kan begrunde tilstedeværelsen af en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)?</p>			
C-29/19	<p>Bundesagentur für Arbeit</p> <p>1. Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke kan benyttes som grundlag for arbejdsløshedsunderstøttelsen, fordi den periode, hvor indtægten blev oppebåret, ikke var tilstrækkeligt lang, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?</p> <p>2. Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke må inddrages i referenceperioden som beregningsgrundlag for ydelserne på grund af manglende rettidig afregning, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	23.01.20